

Βρυξέλλες, 21.4.2021
C(2021) 2616 final

ΚΑΤ' ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΗ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) .../... ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 21.4.2021

για την τροποποίηση του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2017/565 όσον αφορά την ενσωμάτωση παραγόντων, κινδύνων και προτιμήσεων βιωσιμότητας σε ορισμένες οργανωτικές απαιτήσεις και ορισμένους όρους λειτουργίας των επιχειρήσεων επενδύσεων

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΚΑΤ' ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΗ ΠΡΑΞΗΣ

Ο παρών κανονισμός εντάσσεται σε μια ευρύτερη πρωτοβουλία της Επιτροπής για τη βιώσιμη ανάπτυξη. Θέτει τα θεμέλια για ένα πλαίσιο της ΕΕ στο οποίο οι παράμετροι βιωσιμότητας βρίσκονται στο επίκεντρο του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη στήριξη του μετασχηματισμού της ευρωπαϊκής οικονομίας σε ένα πιο οικολογικό, ανθεκτικό και κυκλικό σύστημα, σύμφωνα με τους στόχους της **Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας**¹.

Μετά την έγκριση της **συμφωνίας του Παρισιού του 2016 για την κλιματική αλλαγή** και των **Στόχων Βιώσιμης Ανάπτυξης (ΣΒΑ)** της Ατζέντας των Ηνωμένων Εθνών για το 2030, η Επιτροπή ανακοίνωσε, στο **σχέδιο δράσης «Χρηματοδότηση της αειφόρου ανάπτυξης»**², την πρόθεσή της για ενσωμάτωση της βιωσιμότητας στην παροχή χρηματοοικονομικών συμβουλών και για αποσαφήνιση της ενσωμάτωσης της βιωσιμότητας στα αποκαλούμενα «καθήκοντα καταπιστευματοδόχου» στην τομεακή νομοθεσία. Η ανακοίνωση για την **Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία** επιβεβαιώνει ότι απαιτούνται μακροπρόθεσμα μηνύματα που να κατευθύνουν τις χρηματοδοτικές ροές και τις ροές κεφαλαίου προς τις πράσινες επενδύσεις ώστε να αποφεύγονται τα μη αξιοποιήσιμα στοιχεία ενεργητικού. Ο παρών κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός θα συμβάλει στην επίτευξη αυτού του ειδικού στόχου.

Ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2017/565 της Επιτροπής³ συμπληρώνει την οδηγία 2014/65/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁴ (στο εξής: οδηγία MiFID II), διευκρινίζοντας τις οργανωτικές απαιτήσεις και τους όρους λειτουργίας για τις επιχειρήσεις επενδύσεων. Ο παρών κανονισμός τροποποιεί τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2017/565 με δύο τρόπους:

Πρώτον, ενσωματώνει τις προτιμήσεις του πελάτη όσον αφορά τη βιωσιμότητα ως συμπληρωματικό στοιχείο της αξιολόγησης καταλληλότητας. Με βάση το υφιστάμενο πλαίσιο της MiFID II, οι επιχειρήσεις παροχής επενδυτικών συμβουλών και διαχείρισης χαρτοφυλακίου υποχρεούνται να λαμβάνουν τις αναγκαίες πληροφορίες σχετικά με τη γνώση και την πείρα του πελάτη στον τομέα των επενδύσεων, την ικανότητά του να αναλαμβάνει τις ζημιές, καθώς και τους στόχους του, συμπεριλαμβανομένου του επιπέδου ανοχής κινδύνου του πελάτη, ώστε να μπορούν να παρέχουν υπηρεσίες και προϊόντα που είναι κατάλληλα για τον πελάτη (αξιολόγηση καταλληλότητας). Οι πληροφορίες σχετικά με τους επενδυτικούς στόχους των πελατών περιλαμβάνουν πληροφορίες σχετικά με το χρονικό διάστημα κατά το οποίο οι πελάτες επιθυμούν να διακρατήσουν την επένδυση, τις προτιμήσεις τους όσον αφορά την ανάληψη κινδύνου, το προφίλ κινδύνου και τους σκοπούς της επένδυσης. Ωστόσο,

¹ Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών: η Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία [COM(2019) 640 final].

² Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών «Σχέδιο Δράσης: Χρηματοδότηση της αειφόρου ανάπτυξης [COM(2018)097 final].

³ Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2017/565 της Επιτροπής, της 25ης Απριλίου 2016, για τη συμπλήρωση της οδηγίας 2014/65/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τις οργανωτικές απαιτήσεις και τους όρους λειτουργίας των επιχειρήσεων επενδύσεων, καθώς και τους ορισμούς που ισχύουν για τους σκοπούς της εν λόγω οδηγίας (ΕΕ L 87 της 31.3.2017, σ. 1).

⁴ Οδηγία 2014/65/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων και την τροποποίηση της οδηγίας 2002/92/ΕΚ και της οδηγίας 2011/61/ΕΕ (ΕΕ L 173 της 12.6.2014, σ. 349).

οι πληροφορίες σχετικά με τους επενδυτικούς στόχους κατά κανόνα αφορούν οικονομικούς στόχους, ενώ άλλοι μη οικονομικοί στόχοι του πελάτη, όπως οι προτιμήσεις βιωσιμότητας, συνήθως δεν λαμβάνονται υπόψη. Οι υφιστάμενες αξιολογήσεις καταλληλότητας κατά κανόνα δεν περιλαμβάνουν ερωτήσεις σχετικά με τις προτιμήσεις βιωσιμότητας των πελατών, ενώ η πλειονότητα των πελατών δεν θέτουν οι ίδιοι το θέμα των εν λόγω προτιμήσεων. Ως εκ τούτου, οι επιχειρήσεις επενδύσεων θα μπορούσαν να λαμβάνουν περισσότερο υπόψη παράγοντες βιωσιμότητας κατά τη διαδικασία επιλογής.

Ο κανονισμός (ΕΕ) 2019/2088 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (στο εξής: κανονισμός SFDR)⁵ επιβάλλει να περιγράφεται στα έγγραφα του χρηματοπιστωτικού προϊόντος ο τρόπος με τον οποίο θα επιτευχθεί ή επιτυγχάνεται το δηλωμένο επίπεδο βιωσιμότητάς του ή η φιλοδοξία βιωσιμότητας. Δεδομένου ότι δεν πρόκειται για καθεστώς επισημάνσης, είναι δυνατό να περιγράφονται διάφορες φιλοδοξίες σχετικά με τη βιωσιμότητα. Ενώ τα χρηματοπιστωτικά προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 9 του κανονισμού SFDR πρέπει να έχουν ως στόχο αειφόρες επενδύσεις που δεν προκαλούν σοβαρή βλάβη, όπως ορίζονται στο άρθρο 2 σημείο 17) του ίδιου κανονισμού, τα χρηματοπιστωτικά προϊόντα που εμπίπτουν στο άρθρο 8 του κανονισμού SFDR μπορούν να ενσωματώνουν διάφορες στρατηγικές, συμπεριλαμβάνοντας ακόμα και αυτές που, παρά τον προβαλλόμενο περιβαλλοντικό, κοινωνικό και σχετικό με τη διακυβέρνηση (ΠΚΔ), τον κοινωνικά υπεύθυνο επενδυτικό (ΚΥΕ) ή τον βιώσιμο προσανατολισμό, μπορεί να στερούνται σημαντικότητας όσον αφορά τη βιωσιμότητα. Με αυτό το δεδομένο και με δεδομένο το διαφορετικό φάσμα προϊόντων της οδηγίας MiFID II, του κανονισμού SFDR και του κανονισμού (ΕΕ) 2020/852 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁶⁷ (στο εξής: κανονισμός για την ταξινόμηση), το παρόν σχέδιο κανονισμού διασφαλίζει ότι τα χρηματοπιστωτικά μέσα που διαθέτουν ορισμένο επίπεδο σημαντικότητας όσον αφορά τη βιωσιμότητα είναι επιλέξιμα για σύσταση σε πελάτες ή δυνητικούς πελάτες που εκφράζουν σαφείς προτιμήσεις βιωσιμότητας. Οι προτιμήσεις βιωσιμότητας περιλαμβάνουν, συνεπώς, χρηματοπιστωτικά μέσα τα οποία είτε επενδύονται, τουλάχιστον σε κάποιον βαθμό, σε δραστηριότητες που συμμορφώνονται προς την ταξινόμηση σύμφωνα με τον κανονισμό για την ταξινόμηση ή σε αειφόρες επενδύσεις, όπως ορίζονται στο άρθρο 2 σημείο 17) του κανονισμού SFDR, οι οποίες περιλαμβάνουν επίσης δραστηριότητες που συμμορφώνονται προς την ταξινόμηση, είτε λαμβάνουν υπόψη τις αρνητικές εξωτερικές συνέπειες των επενδύσεων στο περιβάλλον ή στην κοινωνία από την άποψη των κύριων δυσμενών επιπτώσεων στη βιωσιμότητα. Οι κανόνες σχετικά με τις προτιμήσεις βιωσιμότητας στηρίζουν και ενισχύουν τον στόχο πολιτικής για περιορισμό της προβολής ψευδοοικολογικής ταυτότητας («greenwashing») και των καταχρηστικών πωλήσεων και για ενθάρρυνση του μετασχηματισμού του χρηματοπιστωτικού συστήματος, ώστε να στηρίζονται πραγματικά οι επιχειρήσεις στη μεταβατική τους πορεία προς τη βιωσιμότητα, καθώς και για τη συνέχιση της παροχής στήριξης σε επιχειρήσεις που είναι ήδη βιώσιμες.

Οι κανόνες σχετικά με τις προτιμήσεις βιωσιμότητας διασφαλίζουν τη συνοχή με τον κανονισμό SFDR και τον κανονισμό για την ταξινόμηση και ενισχύουν σημαντικά την

⁵ Κανονισμός (ΕΕ) 2019/2088 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2019, περί γνωστοποιήσεων αειφορίας στον τομέα των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών (ΕΕ L 317 της 9.12.2019, σ. 1).

⁶ Κανονισμός (ΕΕ) 2020/852 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 2020, σχετικά με τη θέσπιση πλαισίου για τη διευκόλυνση των βιώσιμων επενδύσεων και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2019/2088 (ΕΕ L 198 της 22.6.2020, σ. 13).

⁷ Κανονισμός (ΕΕ) 2020/852 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 2020, σχετικά με τη θέσπιση πλαισίου για τη διευκόλυνση των βιώσιμων επενδύσεων (ΕΕ L 198 της 22.6.2020, σ. 13).

αποτελεσματικότητα των γνωστοποιήσεων που αφορούν τη βιωσιμότητα στο πλαίσιο των κανονισμών αυτών. Ο κανονισμός για την ταξινόμηση επιβάλλει γνωστοποιήσεις του βαθμού στον οποίο οι επενδύσεις ευθυγραμμίζονται με τον κανονισμό για την ταξινόμηση.

Με επιχειρησιακούς όρους, για τη διευκόλυνση των εσωτερικών διαδικασιών και, ειδικότερα, για τη διατύπωση συστάσεων προς πελάτες ή δυνητικούς πελάτες, βάσει προγενέστερης ανάλυσης των χρηματοπιστωτικών μέσων, οι επιχειρήσεις επενδύσεων μπορούν να κατατάσσουν εκ των προτέρων και να ομαδοποιούν χρηματοπιστωτικά μέσα εξετάζοντας την αναλογία που επενδύεται σε οικονομικές δραστηριότητες οι οποίες χαρακτηρίζονται ως περιβαλλοντικά βιώσιμες, την αναλογία αιφόρων επενδύσεων ή τη συνεκτίμηση των κύριων δυσμενών επιπτώσεων, όπως κατηγορίες κύριων δυσμενών επιπτώσεων, είδη δεσμεύσεων και ποιοτικοί ή ποσοτικοί δείκτες. Δεδομένου ότι οι επιδιωκόμενες επενδύσεις μέσω χρηματοπιστωτικών μέσων είναι πιθανό να προκαλέσουν διάφορες κύριες δυσμενείς επιπτώσεις στους παράγοντες βιωσιμότητας, οι επιχειρήσεις επενδύσεων θα πρέπει να εξηγούν στους πελάτες ή δυνητικούς πελάτες ότι τα στοιχεία που αποδεικνύουν την εξέταση των κύριων δυσμενών επιπτώσεων στους παράγοντες βιωσιμότητας μπορεί να έχουν σημασία για διάφορα ζητήματα που αφορούν το περιβάλλον, την κοινωνία, τους εργαζομένους ή τη διακυβέρνηση, θα πρέπει να καθιστούν δυνατή την απόδειξη της εν λόγω εξέτασης και την παρουσίαση της σχετικής δέσμευσης για την αντιμετώπιση των κύριων δυσμενών επιπτώσεων σε βάθος χρόνου, και μπορεί να αποτυπώνονται με ποιοτικούς και ποσοτικούς δείκτες, συμπεριλαμβανομένων, ενδεικτικά, των δεικτών στο πλαίσιο του κανονισμού SFDR.

Δεύτερον, ο παρών κανονισμός ενσωματώνει κινδύνους βιωσιμότητας στις οργανωτικές απαιτήσεις. Η ενότητα για τους κινδύνους βιωσιμότητας βασίζεται σε τελική έκθεση της Ευρωπαϊκής Αρχής Κινητών Αξιών και Αγορών (EAKAA) περί τεχνικών συμβουλών.⁸ Οι τεχνικές συμβουλές καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι απαιτούνται περαιτέρω διευκρινίσεις όσον αφορά την ενσωμάτωση κινδύνων βιωσιμότητας και παραγόντων βιωσιμότητας στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2017/565 και στην κατ' εξουσιοδότηση οδηγία (ΕΕ) 2017/593⁹ της Επιτροπής και προσδιορίζουν συγκεκριμένες σχετικές διατάξεις.

Ο παρών κανονισμός και άλλες τομεακές κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που προσαρμόζουν τους κανόνες σχετικά με τα καθήκοντα καταπιστευματοδόχου και εγκρίθηκαν ταυτόχρονα, ενισχύουν επίσης τον **κανονισμό SFDR, τον κανονισμό (ΕΕ) 2019/2089 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁰, καθώς και τον κανονισμό για την ταξινόμηση**. Οι κανόνες αυτοί ενσωματώνουν παραμέτρους βιωσιμότητας στις διαδικασίες επενδύσεων, παροχής συμβουλών και δημοσιοποίησης με συνεπή τρόπο σε όλους τους τομείς. Θέτουν περιβαλλοντικές, κοινωνικές και σχετικές με τη διακυβέρνηση παραμέτρους (βιωσιμότητας) στο επίκεντρο του χρηματοπιστωτικού συστήματος, συμβάλλοντας ώστε να μετατραπεί η οικονομία της Ευρώπης σε ένα πιο πράσινο, πιο ανθεκτικό, αποδοτικό ως προς τη χρήση των πόρων και κυκλικό σύστημα με χαμηλές ανθρακούχες εκπομπές.

⁸ Τελική έκθεση σχετικά με την ενσωμάτωση των κινδύνων και των παραγόντων βιωσιμότητας στην MIFID II (ESMA35-43-1737).

⁹ Κατ' εξουσιοδότηση οδηγία (ΕΕ) 2017/593 της Επιτροπής, της 7ης Απριλίου 2016, για τη συμπλήρωση της οδηγίας 2014/65/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τη διατήρηση των χρηματοπιστωτικών μέσων και κεφαλαίων που ανήκουν στους πελάτες, τις υποχρεώσεις παρακολούθησης των προϊόντων και τους κανόνες που ισχύουν για την παροχή ή λήψη αμοιβών, προμηθειών ή άλλων χρηματικών ή μη χρηματικών οφελών (ΕΕ L 87 της 31.3.2017, σ. 500).

¹⁰ Κανονισμός (ΕΕ) 2019/2089 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Νοεμβρίου 2019 για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1011 σχετικά με τους ενωσιακούς δείκτες αναφοράς για την κλιματική μετάβαση και τους ευθυγραμμισμένους με τη συμφωνία του Παρισιού ενωσιακούς δείκτες αναφοράς καθώς και τις γνωστοποιήσεις σχετικά με την αειφορία για τους ενωσιακούς δείκτες (ΕΕ L 317 της 9.12.2019, σ. 17).

Ο παρών κανονισμός βασίζεται στην εξουσιοδότηση που προβλέπεται στο άρθρο 16, στο άρθρο 24 παράγραφος 13 και στο άρθρο 25 παράγραφος 8 της MiFID II.

2. ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΙΣ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

Τον Δεκέμβριο του 2016 η Επιτροπή συγκρότησε ομάδα εμπειρογνομόνων υψηλού επιπέδου για τη βιώσιμη χρηματοδότηση (OEYE) με στόχο να συμβάλει στην ανάπτυξη μιας στρατηγικής της ΕΕ για τη βιώσιμη χρηματοδότηση, μέσω συστάσεων. Η OEYE δημοσίευσε ενδιάμεση έκθεση με τίτλο «Χρηματοδότηση της βιώσιμης ευρωπαϊκής οικονομίας» στα μέσα Ιουλίου 2017 και παρουσίασε την τελική της έκθεση σε εκδήλωση με τα ενδιαφερόμενα μέρη στις 18 Ιουλίου 2017, παρουσιάζοντας στη συνέχεια ερωτηματολόγιο διαβούλευσης.

Την 31η Ιανουαρίου 2018 δημοσιεύθηκε ενημερωτική δήλωση, στην οποία συνοψίζονται οι απαντήσεις στη διαβούλευση, μαζί με την τελική έκθεση της OEYE σχετικά με τη χρηματοδότηση της βιώσιμης ευρωπαϊκής οικονομίας. Στην τελική της έκθεση, η OEYE συνιστά να *«απαιτείται από τους συμβούλους επενδύσεων να ερωτούν για τις προτιμήσεις των ιδιωτών επενδυτών, και στη συνέχεια να ανταποκρίνονται σε αυτές, όσον αφορά τον αντίκτυπο των επενδύσεών τους επί της βιωσιμότητας, ως συνήθης συνιστώσα της παροχής χρηματοοικονομικών συμβουλών»*. Συνέστησε επίσης *«να συζητηθεί η διακυβέρνηση για την αντιμετώπιση των μακροπρόθεσμων κινδύνων και των κινδύνων βιωσιμότητας»*.

Τον Μάρτιο του 2018, η Επιτροπή απέστειλε στοχοθετημένο ερωτηματολόγιο σχετικά με την ενσωμάτωση περιβαλλοντικών, κοινωνικών και σχετικών με τη διακυβέρνηση ζητημάτων στην αξιολόγηση καταλληλότητας. Η διαβούλευση έδειξε ότι μόνο μια μειονότητα των πελατών εγείρει προορατικά ζητήματα βιωσιμότητας κατά τη συμβουλευτική διαδικασία. Ορισμένοι από τους λόγους είναι οι εξής: i) δεν υπάρχει διαφάνεια στις διαθέσιμες πληροφορίες σχετικά με χρηματοπιστωτικά μέσα με προφίλ βιωσιμότητας· ii) ο κίνδυνος προβολής ψευδοοικολογικής ταυτότητας στην υφιστάμενη τεκμηρίωση είναι υψηλός· και iii) υπάρχει έλλειψη εκπαίδευσης σχετικά με τον αντίκτυπο της ενσωμάτωσης των ζητημάτων αυτών ως προς τους κινδύνους και τις επιδόσεις. Μόνο σε σπάνιες περιπτώσεις φαίνεται ότι οι πελάτες ενδιαφέρονται συστηματικά για παράγοντες βιωσιμότητας κατά τη συμβουλευτική διαδικασία.

Επιπλέον, το σχέδιο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού για την τροποποίηση της αξιολόγησης καταλληλότητας δημοσιεύθηκε προς υποβολή παρατηρήσεων, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές για τη βελτίωση της νομοθεσίας, κατά την περίοδο μεταξύ 24ης Μαΐου και 21ης Ιουνίου 2018. Η Επιτροπή έλαβε 51 απαντήσεις που αναφέρονται στον παρόντα κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2017/565. Ενδιαφερόμενα μέρη διαφόρων κατηγοριών (π.χ. ΜΚΟ, ενώσεις του χρηματοπιστωτικού κλάδου, δημόσιοι φορείς)¹¹ σχολίασαν διάφορες πτυχές του προτεινόμενου κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού. Ενώ υπήρχε γενικά σαφής στήριξη για την ενίσχυση της εστίασης στους μη χρηματοοικονομικούς στόχους στο πλαίσιο της επενδυτικής διαδικασίας, ορισμένα ενδιαφερόμενα μέρη ήταν απρόθυμα να αλλάξουν τις διαδικασίες που έθεσαν πρόσφατα σε εφαρμογή με βάση την οδηγία MiFID II. Όπως περιγράφεται ανωτέρω, η Επιτροπή δεν είναι μόνο πεπεισμένη για την επείγουσα ανάγκη προώθησης του προγράμματός της για τη βιώσιμη χρηματοδότηση, αλλά είναι επίσης της άποψης ότι η νέα αναφορά στον κανονισμό SFDR και το προτεινόμενο χρονοδιάγραμμα εφαρμογής της παρούσας κατ' εξουσιοδότηση πράξης (12 μήνες μετά την έναρξη ισχύος) προβλέπουν επαρκή ευελιξία.

¹¹ Οι παρατηρήσεις που ελήφθησαν δημοσιεύονται εδώ: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/initiatives/ares-2018-2681500/feedback_en

Όσον αφορά ορισμένους από τους στόχους στο πλαίσιο της διαδικασίας αξιολόγησης καταλληλότητας, η Επιτροπή συμπεριέλαβε ορισμένες τροποποιήσεις προκειμένου να καταστεί δυνατή η αναγκαία διαφοροποίηση μεταξύ των επενδυτικών στόχων, αφενός, και των προτιμήσεων βιωσιμότητας, αφετέρου. Η εν λόγω διαφοροποίηση είναι σημαντική για την αποτροπή των καταχρηστικών πωλήσεων. Οι παράγοντες βιωσιμότητας δεν θα πρέπει να υπερισχύουν έναντι του προσωπικού επενδυτικού στόχου του πελάτη. Ως εκ τούτου, οι προτιμήσεις βιωσιμότητας θα πρέπει να εξετάζονται μόνο στο πλαίσιο της διαδικασίας καταλληλότητας άπαξ και προσδιοριστεί ο επενδυτικός στόχος του πελάτη. Στόχος των κανόνων για τις προτιμήσεις βιωσιμότητας είναι να αυξήσουν την ευαισθητοποίηση των πελατών ή δυνητικών πελατών σχετικά με τη διαθεσιμότητα χρηματοπιστωτικών μέσων με φιλοδοξία βιωσιμότητας. Δεδομένων των κανόνων για τις προτιμήσεις βιωσιμότητας, τα χρηματοπιστωτικά μέσα με διαφορετικά επίπεδα φιλοδοξίας όσον αφορά τη βιωσιμότητα δεν απαιτούν προσαρμογή. Τα εν λόγω χρηματοπιστωτικά μέσα είτε θα επωφεληθούν από το καθεστώς των προτιμήσεων βιωσιμότητας ή θα συνεχίσουν να αποτελούν αντικείμενο σύστασης, αλλά όχι ως χρηματοπιστωτικά μέσα που πληρούν τις προτιμήσεις βιωσιμότητας του πελάτη ή του δυνητικού πελάτη, όπως ορίζει ο παρών κανονισμός. Με επιχειρησιακούς όρους, τα χαρακτηριστικά βιωσιμότητας των χρηματοπιστωτικών μέσων θα πρέπει να παρουσιάζονται με διαφανή τρόπο ώστε οι επιχειρήσεις επενδύσεων να έχουν τη δυνατότητα διεξαγωγής διαλόγου με τους πελάτες ή δυνητικούς πελάτες προκειμένου να κατανοήσουν επαρκώς και σε βάθος τις ατομικές τους προτιμήσεις βιωσιμότητας. Για την αποφυγή επιβάρυνσης για υφιστάμενους πελάτες για τους οποίους έχει ήδη διεξαχθεί αξιολόγηση καταλληλότητας, οι επιχειρήσεις επενδύσεων θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να προσδιορίσουν τις ατομικές προτιμήσεις βιωσιμότητας του πελάτη στην επόμενη τακτική επικαιροποίηση της εν λόγω αξιολόγησης.

Οι κανόνες για τις προτιμήσεις βιωσιμότητας ενισχύουν τη χρήση της ταξινόμησης της ΕΕ για τις βιώσιμες δραστηριότητες, δηλαδή τις οικονομικές δραστηριότητες που χαρακτηρίζονται περιβαλλοντικά βιώσιμες σύμφωνα με το άρθρο 3 του κανονισμού για την ταξινόμηση, καθώς και την επίτευξη αειφόρων επενδύσεων, όπως ορίζονται στο άρθρο 2 σημείο 17) του κανονισμού SFDR, και περιλαμβάνουν επίσης επενδύσεις στις προαναφερθείσες οικονομικές δραστηριότητες που χαρακτηρίζονται ως περιβαλλοντικά βιώσιμες. Οι κανόνες παρέχουν, επίσης, κίνητρα για τη σύσταση χρηματοπιστωτικών μέσων που λαμβάνουν υπόψη και μειώνουν σημαντικές αρνητικές εξωτερικές συνέπειες τις οποίες προκαλούν οι εν λόγω επενδύσεις, δηλαδή κύριες δυσμενείς επιπτώσεις.

Η Επιτροπή ζήτησε από την ΕΑΚΑΑ να εκδώσει τεχνικές συμβουλές σχετικά με πιθανές τροποποιήσεις των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που πρόκειται να εγκριθούν στο πλαίσιο της οδηγίας MiFID II, όσον αφορά την ενσωμάτωση κινδύνων βιωσιμότητας και παραγόντων βιωσιμότητας στους τομείς των οργανωτικών απαιτήσεων, των όρων λειτουργίας, της διαχείρισης κινδύνου και της αξιολόγησης της αγοράς-στόχου.

Στις 30 Απριλίου 2019, η ΕΑΚΑΑ δημοσίευσε την «Τελική έκθεση σχετικά με την ενσωμάτωση κινδύνων και παραγόντων βιωσιμότητας στην MiFID II». Στις συμβουλές ελήφθησαν υπόψη οι απόψεις τις οποίες εξέφρασαν τα ενδιαφερόμενα μέρη κατά τη διάρκεια της δημόσιας διαβούλευσης που διεξήχθη στο διάστημα μεταξύ της 19ης Δεκεμβρίου 2018 και της 19ης Φεβρουαρίου 2019. Οι συμβουλές περιλαμβάνουν ανάλυση κόστους-οφέλους. Επιπλέον, η ΕΑΚΑΑ διενήργησε ανοιχτή δημόσια ακρόαση στις 4 Φεβρουαρίου 2019 ώστε να συγκεντρώσει επιπλέον παρατηρήσεις. Ζητήθηκε επίσης η γνώμη της ομάδας συμφεροντούχων κινητών αξιών και αγορών της ΕΑΚΑΑ.

Σύμφωνα με τις αρχές για τη βελτίωση της νομοθεσίας, το παρόν σχέδιο πρότασης δημοσιεύτηκε για δεύτερη διαβούλευση που πραγματοποιήθηκε μεταξύ της 8ης Ιουνίου 2020

και της 6ης Ιουλίου 2020. Αφού συνεκτιμήθηκαν δεόντως οι ληφθείσες παρατηρήσεις, προστέθηκαν περαιτέρω τροποποιήσεις στο κείμενο.

Η έκθεση εξετάζει τη συμπερίληψη κινδύνων βιωσιμότητας και παραγόντων βιωσιμότητας στις οργανωτικές απαιτήσεις και στις δομές διακυβέρνησης και εποπτείας των προϊόντων των επιχειρήσεων επενδύσεων. Οι συστάσεις για τις οργανωτικές απαιτήσεις που κατήρτισε η ΕΑΚΑΑ και οι οποίες υποβλήθηκαν σε δημόσια διαβούλευση, ενσωματώθηκαν στον παρόντα κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό.

3. ΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤ' ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΗ ΠΡΑΞΗΣ

Η νομική βάση του παρόντος κανονισμού ορίζεται στο άρθρο 16 παράγραφος 12, στο άρθρο 24 παράγραφος 13 και στο άρθρο 25 παράγραφος 8 της οδηγίας 2014/65/ΕΕ.

Η οδηγία καλύπτει τις εξής τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΕ) 2017/565:

Το άρθρο 1 αποφασίζει ότι οι επιχειρήσεις επενδύσεων που παρέχουν χρηματοπιστωτικές συμβουλές και υπηρεσίες διαχείρισης χαρτοφυλακίου θα πρέπει να διενεργούν υποχρεωτική αξιολόγηση των προτιμήσεων βιωσιμότητας των πελατών ή δυνητικών πελατών τους. Οι εν λόγω επιχειρήσεις επενδύσεων θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη αυτές τις προτιμήσεις βιωσιμότητας κατά τη διαδικασία επιλογής των χρηματοπιστωτικών μέσων που συνιστούν στους εν λόγω πελάτες. Τρεις είναι οι κατηγορίες χρηματοπιστωτικών μέσων που θα πρέπει να αποτελούν αναπόσπαστο μέρος των προτιμήσεων βιωσιμότητας, δηλαδή χρηματοπιστωτικά μέσα που επιδιώκουν να επιτύχουν ελάχιστη αναλογία αειφόρων επενδύσεων σε οικονομικές δραστηριότητες που χαρακτηρίζονται ως περιβαλλοντικά βιώσιμες σύμφωνα με το άρθρο 3 του κανονισμού για την ταξινόμηση ή χρηματοπιστωτικά μέσα που επιδιώκουν να επιτύχουν ελάχιστη αναλογία αειφόρων επενδύσεων, όπως ορίζονται στο άρθρο 2 σημείο 17) του κανονισμού SFDR, όπου η ελάχιστη αναλογία ορίζεται από τον πελάτη ή τον δυνητικό πελάτη. Η τρίτη κατηγορία χρηματοπιστωτικών μέσων που είναι επιλέξιμα για ατομικές προτιμήσεις βιωσιμότητας περιλαμβάνει χρηματοπιστωτικά μέσα που λαμβάνουν υπόψη τις κύριες δυσμενείς επιπτώσεις στους παράγοντες βιωσιμότητας, όπου τα στοιχεία που αποδεικνύουν την εν λόγω συνεκτίμηση καθορίζονται από τον πελάτη ή τον δυνητικό πελάτη.

Δεδομένου ότι το φάσμα προϊόντων της οδηγίας MiFID II, αφενός, και του κανονισμού SFDR και του κανονισμού για την ταξινόμηση, αφετέρου, είναι διαφορετικό, οι προτιμήσεις βιωσιμότητας δεν περιορίζονται σε χρηματοπιστωτικά προϊόντα κατά την έννοια του κανονισμού SFDR και του κανονισμού για την ταξινόμηση, αλλά αντιθέτως βασίζονται στις έννοιες που αφορούν τη βιωσιμότητα στους κανονισμούς αυτούς. Αυτό παρέχει στις επιχειρήσεις επενδύσεων τη δυνατότητα να συνιστούν και άλλα σχετικά χρηματοπιστωτικά μέσα, πέραν των επενδυτικών κεφαλαίων.

Για παράδειγμα, τα «χρηματοπιστωτικά μέσα που επιδιώκουν την επίτευξη ελάχιστης αναλογίας αειφόρων επενδύσεων» θα περιλαμβάνουν πάντοτε χρηματοπιστωτικά προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 9 του κανονισμού SFDR και χρηματοπιστωτικά προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 8 του ίδιου κανονισμού, υπό την προϋπόθεση ότι τα εν λόγω χρηματοπιστωτικά προϊόντα αποσκοπούν, τουλάχιστον σε κάποιο βαθμό, σε αειφόρες επενδύσεις. Ο ελάχιστος αυτός βαθμός καθορίζεται από τους πελάτες ή δυνητικούς πελάτες, με αποτέλεσμα οι κανόνες για τις προτιμήσεις βιωσιμότητας να λαμβάνουν πλήρως υπόψη τις φιλοδοξίες τους σχετικά με τη βιωσιμότητα. Σε άλλα παραδείγματα περιλαμβάνονται χρηματοπιστωτικά μέσα με περιβαλλοντικά ή κοινωνικά χαρακτηριστικά τα οποία βασίζονται, μεταξύ άλλων, σε στρατηγική αποκλεισμού και είναι πιθανό να εμπίπτουν στις προτιμήσεις βιωσιμότητας, υπό την προϋπόθεση ότι αποσκοπούν, τουλάχιστον σε κάποιο βαθμό, σε αειφόρες επενδύσεις ή αποδεικνύουν ότι λαμβάνονται υπόψη και αντιμετωπίζονται

ή μετριάζονται οι κύριες δυσμενείς επιπτώσεις, σύμφωνα με τις ελάχιστες αναλογίες επενδύσεων ή τα στοιχεία που αποδεικνύουν τη συνεκτίμηση των κύριων δυσμενών επιπτώσεων στους παράγοντες βιωσιμότητας αντίστοιχα, όπως καθορίζονται από τον πελάτη ή τον δυνητικό πελάτη. Αυτό σημαίνει επίσης ότι τα χρηματοπιστωτικά μέσα που προωθούν περιβαλλοντικά ή κοινωνικά χαρακτηριστικά χωρίς αναλογία βιώσιμων επενδύσεων ή χωρίς αναλογία επενδύσεων σε δραστηριότητες που συμμορφώνονται προς την ταξινόμηση ή δεν λαμβάνουν υπόψη τις κύριες δυσμενείς επιπτώσεις δεν θα είναι επιλέξιμα για σύσταση προς τους πελάτες ή δυνητικούς πελάτες με βάση τις ατομικές τους προτιμήσεις βιωσιμότητας. Ωστόσο, τέτοια χρηματοπιστωτικά μέσα μπορούν παρόλα αυτά να συνιστώνται στο πλαίσιο της δοκιμής καταλληλότητας, αλλά όχι ως χρηματοπιστωτικά μέσα που πληρούν τις ατομικές προτιμήσεις βιωσιμότητας.

Επίσης, απαιτείται οι επιχειρήσεις επενδύσεων να συντάσσουν έκθεση που απευθύνεται στον πελάτη, η οποία εξηγεί τον τρόπο με τον οποίο η σύσταση προς τον πελάτη πληροί τους επενδυτικούς στόχους, το προφίλ κινδύνου, την ικανότητα για ανάληψη ζημιών και τις προτιμήσεις βιωσιμότητας του πελάτη (εκ των υστέρων γνωστοποίηση πληροφοριών).

Επιπλέον, το άρθρο 1 επιβάλλει στις επιχειρήσεις επενδύσεων να λαμβάνουν υπόψη τους κινδύνους βιωσιμότητας, με ποιοτικούς ή ποσοτικούς όρους, όταν συμμορφώνονται με τις οργανωτικές απαιτήσεις και να ενσωματώνουν τον κίνδυνο βιωσιμότητας στις πολιτικές διαχείρισης κινδύνων τους.

Τέλος, το άρθρο 2 ορίζει την ημερομηνία εφαρμογής του κανονισμού, συμπεριλαμβανομένης της μεταβατικής περιόδου των 12 μηνών.

ΚΑΤ' ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΗ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) .../... ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 21.4.2021

για την τροποποίηση του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2017/565 όσον αφορά την ενσωμάτωση παραγόντων, κινδύνων και προτιμήσεων βιωσιμότητας σε ορισμένες οργανωτικές απαιτήσεις και ορισμένους όρους λειτουργίας των επιχειρήσεων επενδύσεων

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη την οδηγία 2014/65/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων και την τροποποίηση της οδηγίας 2002/92/ΕΚ και της οδηγίας 2011/61/ΕΕ¹², και ιδίως το άρθρο 16 παράγραφος 12, το άρθρο 24 παράγραφος 13 και το άρθρο 25 παράγραφος 8,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η μετάβαση σε μια πιο βιώσιμη, αποδοτική ως προς τη χρήση των πόρων και κυκλική οικονομία χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών, σύμφωνα με τους Στόχους Βιώσιμης Ανάπτυξης, είναι καίριας σημασίας ώστε να διασφαλιστεί η μακροπρόθεσμη ανταγωνιστικότητα της οικονομίας της Ένωσης. Το 2016 η Ένωση συνήψε τη συμφωνία του Παρισιού¹³. Το άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο γ) της Συμφωνίας του Παρισιού θέτει ως στόχο την ενίσχυση της αντιμετώπισης της κλιματικής αλλαγής, μεταξύ άλλων, με το να καταστούν οι χρηματοδοτικές ροές συμβατές με την πορεία προς την επίτευξη χαμηλών εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου και την ανθεκτική στις κλιματικές μεταβολές ανάπτυξη.
- (2) Αναγνωρίζοντας την πρόκληση αυτή, η Επιτροπή παρουσίασε την Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία¹⁴ τον Δεκέμβριο του 2019. Η Πράσινη Συμφωνία συνιστά μια νέα αναπτυξιακή στρατηγική που αποσκοπεί στον μετασχηματισμό της Ένωσης σε μια δίκαιη και ευημερούσα κοινωνία με οικονομία σύγχρονη, ανταγωνιστική και αποδοτική ως προς τη χρήση των πόρων, στην οποία από το 2050 και μετά, θα έχουν μηδενιστεί οι καθαρές εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου και στην οποία η οικονομική ανάπτυξη θα έχει αποσυνδεθεί από τη χρήση των πόρων. Ο στόχος αυτός απαιτεί να δίδονται σαφή μηνύματα στους επενδυτές όσον αφορά τις επενδύσεις τους, προς αποφυγή μη αξιοποιήσιμων στοιχείων ενεργητικού και αύξηση της βιώσιμης χρηματοδότησης.

¹² ΕΕ L 173 της 12.6.2014, σ. 349.

¹³ Απόφαση (ΕΕ) 2016/1841 του Συμβουλίου, της 5ης Οκτωβρίου 2016, για τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της συμφωνίας του Παρισιού που εγκρίθηκε στο πλαίσιο της σύμβασης-πλαίσιου των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή (ΕΕ L 282 της 19.10.2016, σ. 1).

¹⁴ COM(2019) 640 final.

- (3) Τον Μάρτιο του 2018, η Επιτροπή δημοσίευσε σχέδιο δράσης με τίτλο «Χρηματοδότηση της αειφόρου ανάπτυξης»¹⁵ για τη χάραξη μιας φιλόδοξης και ολοκληρωμένης στρατηγικής για τη βιώσιμη χρηματοδότηση. Ένας από τους στόχους που καθορίζονται στο σχέδιο δράσης είναι ο αναπροσανατολισμός των ροών κεφαλαίων προς βιώσιμες επενδύσεις προκειμένου να επιτευχθεί βιώσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη. Η εκτίμηση επιπτώσεων στην οποία στηρίζονται οι μεταγενέστερες νομοθετικές πρωτοβουλίες που δημοσιοποιήθηκαν τον Μάιο του 2018¹⁶ κατέδειξε την ανάγκη να διευκρινιστεί ότι οι επιχειρήσεις επενδύσεων, στο πλαίσιο των υποχρεώσεών τους έναντι των πελατών και των δυνητικών πελατών, θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη παράγοντες βιωσιμότητας. Ως εκ τούτου, οι επιχειρήσεις επενδύσεων θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη όχι μόνο όλους τους σχετικούς χρηματοοικονομικούς κινδύνους σε συνεχή βάση, αλλά και όλους τους σχετικούς κινδύνους βιωσιμότητας, κατά τα οριζόμενα στον κανονισμό (ΕΕ) 2019/2088 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁷, οι οποίοι, όταν ανακύπτουν, ενδέχεται να έχουν σημαντικό, πραγματικό ή δυνητικό, αρνητικό αντίκτυπο στην αξία μιας επένδυσης. Ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2017/565 της Επιτροπής δεν αναφέρεται ρητά σε κινδύνους βιωσιμότητας. Για τον λόγο αυτό και για να εξασφαλιστεί η ορθή εφαρμογή και τήρηση των εσωτερικών διαδικασιών και των οργανωτικών ρυθμίσεων, είναι αναγκαίο να αποσαφηνιστεί ότι οι διαδικασίες, τα συστήματα και οι εσωτερικοί έλεγχοι των επιχειρήσεων επενδύσεων θα πρέπει να αποτυπώνουν τους κινδύνους βιωσιμότητας και ότι απαιτούνται τεχνικοί πόροι και εμπειρογνώσια για την ανάλυση των εν λόγω κινδύνων.
- (4) Με σκοπό τη διατήρηση υψηλού επιπέδου προστασίας των επενδυτών, οι επιχειρήσεις επενδύσεων θα πρέπει, κατά τον προσδιορισμό των μορφών σύγκρουσης συμφερόντων των οποίων η ύπαρξη μπορεί να βλάψει τα συμφέροντα ενός πελάτη ή δυνητικού πελάτη, να περιλαμβάνουν τις μορφές σύγκρουσης συμφερόντων που απορρέουν από την ενσωμάτωση των προτιμήσεων βιωσιμότητας του πελάτη. Όσον αφορά τους υφιστάμενους πελάτες για τους οποίους έχει ήδη διεξαχθεί αξιολόγηση καταλληλότητας, οι επιχειρήσεις επενδύσεων θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να προσδιορίζουν τις ατομικές προτιμήσεις βιωσιμότητας του πελάτη στην επόμενη τακτική επικαιροποίηση της εν λόγω αξιολόγησης.
- (5) Οι επιχειρήσεις επενδύσεων που παρέχουν επενδυτικές συμβουλές και διαχείριση χαρτοφυλακίου θα πρέπει να είναι σε θέση να συνιστούν κατάλληλα χρηματοπιστωτικά μέσα στους πελάτες και δυνητικούς πελάτες τους και, ως εκ τούτου, θα πρέπει να είναι σε θέση να υποβάλλουν ερωτήσεις για τον προσδιορισμό των ατομικών προτιμήσεων βιωσιμότητας ενός πελάτη. Σύμφωνα με την υποχρέωση μιας επιχείρησης επενδύσεων να ενεργεί προς το συμφέρον των πελατών της, οι συστάσεις προς τους πελάτες και δυνητικούς πελάτες θα πρέπει να αντικατοπτρίζουν τόσο τους χρηματοοικονομικούς στόχους όσο και τις προτιμήσεις βιωσιμότητας που έχουν εκφράσει οι εν λόγω πελάτες. Ως εκ τούτου, είναι αναγκαίο να διευκρινιστεί ότι οι επιχειρήσεις επενδύσεων θα πρέπει να διαθέτουν κατάλληλες ρυθμίσεις ώστε να διασφαλίζουν ότι η ενσωμάτωση παραγόντων βιωσιμότητας στη συμβουλευτική διαδικασία και στη διαχείριση χαρτοφυλακίου δεν οδηγεί σε πρακτικές καταχρηστικής

¹⁵ COM(2018) 97 final.

¹⁶ SWD(2018) 264 final.

¹⁷ Κανονισμός (ΕΕ) 2019/2088 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2019, περί γνωστοποιήσεων αειφορίας στον τομέα των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών (ΕΕ L 317 της 9.12.2019, σ. 1).

πώλησης ή σε ανακριβείς ισχυρισμούς ότι συγκεκριμένα χρηματοπιστωτικά μέσα ή στρατηγικές ανταποκρίνονται σε προτιμήσεις βιωσιμότητας. Για να αποφεύγονται παρόμοιες πρακτικές ή ανακριβείς ισχυρισμοί, οι επιχειρήσεις επενδύσεων που παρέχουν επενδυτικές συμβουλές θα πρέπει πρώτα να αξιολογούν τους επενδυτικούς στόχους, τον χρονικό ορίζοντα και την ατομική κατάσταση ενός πελάτη ή δυνητικού πελάτη, προτού ρωτήσουν τους πελάτες τους για τις ενδεχόμενες προτιμήσεις τους όσον αφορά τη βιωσιμότητα.

- (6) Μέχρι σήμερα έχουν αναπτυχθεί χρηματοπιστωτικά μέσα με διαφορετικό βαθμό φιλοδοξίας όσον αφορά τη βιωσιμότητα. Για να μπορέσουν οι πελάτες ή οι δυνητικοί πελάτες να κατανοήσουν τους εν λόγω διαφορετικούς βαθμούς βιωσιμότητας και να λάβουν ενημερωμένες επενδυτικές αποφάσεις όσον αφορά τη βιωσιμότητα, οι επιχειρήσεις επενδύσεων που παρέχουν επενδυτικές συμβουλές και υπηρεσίες διαχείρισης χαρτοφυλακίου θα πρέπει να εξηγούν τη διάκριση μεταξύ, αφενός, των χρηματοπιστωτικών μέσων που έχουν ως στόχο, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, αειφόρες επενδύσεις σε οικονομικές δραστηριότητες που χαρακτηρίζονται ως περιβαλλοντικά βιώσιμες σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2020/852 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹⁸, αειφόρες επενδύσεις όπως ορίζονται στο άρθρο 2 σημείο 17) του κανονισμού (ΕΕ) 2019/2088 και των χρηματοπιστωτικών μέσων που λαμβάνουν υπόψη τις κύριες δυσμενείς επιπτώσεις στους παράγοντες βιωσιμότητας, τα οποία είναι πιθανό να είναι επιλέξιμα για σύσταση, καθώς πληρούν τις ατομικές προτιμήσεις βιωσιμότητας των πελατών και, αφετέρου, άλλων χρηματοπιστωτικών μέσων που δεν διαθέτουν αυτά τα ειδικά χαρακτηριστικά τα οποία δεν θα πρέπει να είναι επιλέξιμα για σύσταση σε πελάτες ή δυνητικούς πελάτες που έχουν ατομικές προτιμήσεις βιωσιμότητας.
- (7) Είναι αναγκαίο να αντιμετωπιστούν οι προβληματισμοί όσον αφορά την προβολή ψευδοοικολογικής ταυτότητας, δηλαδή, ειδικότερα, την πρακτική απόκτησης αθέμιτου ανταγωνιστικού πλεονεκτήματος με τη σύσταση ενός χρηματοπιστωτικού μέσου ως φιλικού προς το περιβάλλον ή βιώσιμου, ενώ στην πραγματικότητα το εν λόγω χρηματοπιστωτικό μέσο δεν πληροί βασικά περιβαλλοντικά πρότυπα ή άλλα πρότυπα βιωσιμότητας. Για να αποτρέπεται η καταχρηστική πώληση και η προβολή ψευδοοικολογικής ταυτότητας, οι επιχειρήσεις επενδύσεων δεν θα πρέπει να συνιστούν ή να αποφασίζουν να πραγματοποιούν συναλλαγές με χρηματοπιστωτικά μέσα που δεν πληρούν τις ατομικές προτιμήσεις βιωσιμότητας, ως χρηματοπιστωτικά μέσα που πληρούν τις προτιμήσεις αυτές. Οι επιχειρήσεις επενδύσεων θα πρέπει να εξηγούν στους πελάτες ή δυνητικούς πελάτες τους λόγους για τους οποίους δεν ακολουθούν αυτήν την πρακτική και να τηρούν αρχείο των λόγων αυτών.
- (8) Είναι απαραίτητο να διευκρινιστεί ότι τα χρηματοπιστωτικά μέσα που δεν είναι επιλέξιμα για ατομικές προτιμήσεις βιωσιμότητας μπορούν παρόλα αυτά να συνιστώνται από επιχειρήσεις επενδύσεων, αλλά όχι ως χρηματοπιστωτικά μέσα που πληρούν τις ατομικές προτιμήσεις βιωσιμότητας. Για να επιτρέπονται περαιτέρω συστάσεις σε πελάτες ή δυνητικούς πελάτες, όταν τα χρηματοπιστωτικά μέσα δεν πληρούν τις προτιμήσεις βιωσιμότητας του πελάτη, ο πελάτης θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να προσαρμόζει τις πληροφορίες σχετικά με τις προτιμήσεις βιωσιμότητας. Για να αποτρέπεται η καταχρηστική πώληση και η προβολή ψευδοοικολογικής ταυτότητας, οι επιχειρήσεις επενδύσεων θα πρέπει να τηρούν

¹⁸

Κανονισμός (ΕΕ) 2020/852 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 2020, σχετικά με τη θέσπιση πλαισίου για τη διευκόλυνση των βιώσιμων επενδύσεων και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2019/2088 (ΕΕ L 198 της 22.6.2020, σ. 13).

αρχεία της απόφασης του πελάτη μαζί με την εξήγηση του πελάτη που τεκμηριώνει την προσαρμογή.

- (9) Συνεπώς, ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2017/565 θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως.
- (10) Οι αρμόδιες αρχές και οι επιχειρήσεις επενδύσεων θα πρέπει να έχουν επαρκή χρόνο για να προσαρμοστούν στις νέες απαιτήσεις που περιέχει ο παρών κανονισμός. Ως εκ τούτου, η ημερομηνία εφαρμογής του θα πρέπει να μετατεθεί,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Τροποποιήσεις του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2017/565

Ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2017/565 τροποποιείται ως εξής:

- 1) Στο άρθρο 2, προστίθενται τα ακόλουθα σημεία 7), 8) και 9):
- «7) “προτιμήσεις βιωσιμότητας”: η επιλογή ενός πελάτη ή δυνητικού πελάτη σχετικά με το αν και κατά πόσον ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα χρηματοπιστωτικά μέσα θα πρέπει να περιληφθούν στην επένδυσή του:
- α) χρηματοπιστωτικό μέσο για το οποίο ο πελάτης ή ο δυνητικός πελάτης καθορίζει ότι μια ελάχιστη αναλογία επενδύεται σε περιβαλλοντικά βιώσιμες επενδύσεις όπως ορίζονται στο άρθρο 2 σημείο 1) του κανονισμού (ΕΕ) 2020/852 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου*·
- β) χρηματοπιστωτικό μέσο για το οποίο ο πελάτης ή ο δυνητικός πελάτης καθορίζει ότι μια ελάχιστη αναλογία επενδύεται σε αειφόρες επενδύσεις όπως ορίζονται στο άρθρο 2 σημείο 17) του κανονισμού (ΕΕ) 2019/2088 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου**·
- γ) χρηματοπιστωτικό μέσο που λαμβάνει υπόψη τις κύριες δυσμενείς επιπτώσεις στους παράγοντες βιωσιμότητας, στο οποίο τα ποιοτικά ή ποσοτικά στοιχεία που αποδεικνύουν την εν λόγω συνεκτίμηση καθορίζονται από τον πελάτη ή τον δυνητικό πελάτη·
- 8) “παράγοντες βιωσιμότητας”: οι παράγοντες αειφορίας κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 2 σημείο 24) του κανονισμού (ΕΕ) 2019/2088·
- 9) “κίνδυνοι βιωσιμότητας”: οι κίνδυνοι βιωσιμότητας κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 2 σημείο 22) του κανονισμού (ΕΕ) 2019/2088.

* Κανονισμός (ΕΕ) 2020/852 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 2020, σχετικά με τη θέσπιση πλαισίου για τη διευκόλυνση των βιώσιμων επενδύσεων και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2019/2088 (ΕΕ L 198 της 22.6.2020, σ. 13).

** Κανονισμός (ΕΕ) 2019/2088 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2019, περί γνωστοποιήσεων αειφορίας στον τομέα των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών (ΕΕ L 317 της 9.12.2019, σ. 1).»·

- 2) Στο άρθρο 21, η παράγραφος 1 τροποποιείται ως εξής:
- α) το δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Όταν συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις που ορίζονται στην παρούσα παράγραφο, οι επιχειρήσεις επενδύσεων λαμβάνουν υπόψη κινδύνους βιωσιμότητας.»

β) προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Όταν συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις που ορίζονται στην παρούσα παράγραφο, οι επιχειρήσεις επενδύσεων λαμβάνουν επίσης υπόψη τη φύση, το εύρος και την πολυπλοκότητα των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων της επιχείρησης, καθώς και τη φύση και το φάσμα των επενδυτικών υπηρεσιών και δραστηριοτήτων που αναλαμβάνουν στο πλαίσιο αυτών των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων.»

3) Στο άρθρο 23 παράγραφος 1, το στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) θεσπίζουν, εφαρμόζουν και διατηρούν κατάλληλες πολιτικές και διαδικασίες διαχείρισης κινδύνου που επιτρέπουν τον εντοπισμό των κινδύνων που συνδέονται με τις δραστηριότητες, τις διαδικασίες και τα συστήματα της επιχείρησης και, κατά περίπτωση, καθορίζουν το ανεκτό για την επιχείρηση επίπεδο κινδύνου. Στο πλαίσιο αυτό, οι επιχειρήσεις επενδύσεων λαμβάνουν υπόψη κινδύνους βιωσιμότητας.»

4) Το άρθρο 33 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 33

Συγκρούσεις συμφερόντων δυνητικά επιζήμιες για τον πελάτη

(άρθρο 16 παράγραφος 3 και άρθρο 23 της οδηγίας 2014/65/ΕΕ)

Για τους σκοπούς του εντοπισμού των ειδών συγκρούσεων συμφερόντων που ανακύπτουν κατά την παροχή επενδυτικών και παρεπόμενων υπηρεσιών ή συνδυασμού αυτών και των οποίων η ύπαρξη δύναται να ζημιώσει τα συμφέροντα ενός πελάτη, συμπεριλαμβανομένων των προτιμήσεων βιωσιμότητας του πελάτη, οι επιχειρήσεις επενδύσεων εξακριβώνουν, με βάση ορισμένα ελάχιστα κριτήρια, εάν η επιχείρηση επενδύσεων ή αρμόδιο πρόσωπο ή πρόσωπο συνδεδεμένο άμεσα ή έμμεσα με την επιχείρηση με σχέση ελέγχου βρίσκεται, είτε ως αποτέλεσμα της παροχής των επενδυτικών ή των παρεπόμενων υπηρεσιών είτε με άλλο τρόπο, σε μια από τις ακόλουθες καταστάσεις:

- α) η επιχείρηση ή το πρόσωπο αυτό είναι πιθανό να αποκομίσει οικονομικό κέρδος ή να αποφύγει οικονομική ζημία, σε βάρος του πελάτη·
- β) η επιχείρηση ή το πρόσωπο αυτό έχει, ως προς την έκβαση μιας υπηρεσίας που παρέχεται στον πελάτη ή μιας συναλλαγής που πραγματοποιείται για λογαριασμό του, ένα συμφέρον που είναι διαφορετικό από το συμφέρον του πελάτη στην έκβαση αυτή·
- γ) η επιχείρηση ή το πρόσωπο αυτό έχει οικονομικό ή άλλο κίνητρο να ευνοήσει τα συμφέροντα άλλου πελάτη ή ομάδας πελατών σε βάρος των συμφερόντων του πελάτη·
- δ) η επιχείρηση ή το πρόσωπο αυτό ασκεί την ίδια επιχειρηματική δραστηριότητα με τον πελάτη·
- ε) η επιχείρηση ή το πρόσωπο αυτό λαμβάνει ή θα λάβει από πρόσωπο διαφορετικό από τον πελάτη αντιπαροχή σχετιζόμενη με υπηρεσία που

παρέχεται στον πελάτη, υπό μορφή χρηματικών ή μη χρηματικών οφελών ή υπηρεσιών.»·

5) Στο άρθρο 52, η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Οι επιχειρήσεις επενδύσεων περιγράφουν τα εξής:

- α) τα είδη των χρηματοπιστωτικών μέσων που αξιολογούνται·
- β) το φάσμα των αναλυόμενων χρηματοπιστωτικών μέσων και παρόχων ανά είδος μέσου σύμφωνα με το αντικείμενο της εκάστοτε υπηρεσίας·
- γ) κατά περίπτωση, τους παράγοντες βιωσιμότητας που λαμβάνονται υπόψη κατά τη διαδικασία επιλογής χρηματοπιστωτικών μέσων·
- δ) κατά την παροχή συμβουλών σε ανεξάρτητη βάση, τον τρόπο με τον οποίο η παρεχόμενη υπηρεσία πληροί τις προϋποθέσεις για την παροχή επενδυτικών συμβουλών σε ανεξάρτητη βάση και τους παράγοντες που λαμβάνονται υπόψη κατά τη διαδικασία επιλογής που χρησιμοποιεί η επιχείρηση επενδύσεων για τη σύσταση χρηματοπιστωτικών μέσων, συμπεριλαμβανομένων των κινδύνων, του κόστους και της πολυπλοκότητας των χρηματοπιστωτικών μέσων.»·

6) Το άρθρο 54 τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 2, το στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) πληροί τους επενδυτικούς στόχους του εν λόγω πελάτη, συμπεριλαμβανομένων του επιπέδου ανοχής κινδύνου του πελάτη και τυχόν προτιμήσεων βιωσιμότητας.»·

β) η παράγραφος 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«5. Στις πληροφορίες σχετικά με τους επενδυτικούς στόχους υφιστάμενου ή δυνητικού πελάτη, περιλαμβάνονται, κατά περίπτωση, πληροφορίες σχετικά με το χρονικό διάστημα κατά το οποίο ο πελάτης επιθυμεί να διακρατήσει την επένδυση, τις προτιμήσεις του όσον αφορά την ανάληψη κινδύνων, το επίπεδο ανοχής κινδύνου, τους σκοπούς της επένδυσης και επιπλέον, τις προτιμήσεις του όσον αφορά τη βιωσιμότητα.»·

γ) η παράγραφος 9 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«9. Οι επιχειρήσεις επενδύσεων εφαρμόζουν, και είναι σε θέση να αποδείξουν ότι εφαρμόζουν, επαρκείς πολιτικές και διαδικασίες, προκειμένου να διασφαλίζουν ότι κατανοούν τη φύση, τα χαρακτηριστικά, συμπεριλαμβανομένου του κόστους και των κινδύνων των επενδυτικών υπηρεσιών και των χρηματοπιστωτικών μέσων που επιλέγονται για τους πελάτες τους, συμπεριλαμβανομένων τυχόν παραγόντων βιωσιμότητας, και αξιολογούν, λαμβάνοντας υπόψη το κόστος και την πολυπλοκότητα, εάν ισοδύναμες επενδυτικές υπηρεσίες ή χρηματοπιστωτικά μέσα μπορούν να ικανοποιήσουν το προφίλ του πελάτη τους.»·

δ) η παράγραφος 10 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«10. Κατά την παροχή επενδυτικής υπηρεσίας επενδυτικών συμβουλών ή διαχείρισης χαρτοφυλακίου, μια επιχείρηση επενδύσεων δεν συνιστά επενδυτικές υπηρεσίες, ούτε αποφασίζει να πραγματοποιήσει συναλλαγή όταν καμία από τις υπηρεσίες ή κανένα από τα μέσα δεν είναι κατάλληλα για τον πελάτη.

Μια επιχείρηση επενδύσεων δεν διατυπώνει συστάσεις για χρηματοπιστωτικά μέσα ούτε αποφασίζει να πραγματοποιήσει συναλλαγή με τέτοια μέσα ως μέσα

που πληρούν τις προτιμήσεις βιωσιμότητας του πελάτη ή του δυνητικού πελάτη όταν τα εν λόγω χρηματοπιστωτικά μέσα δεν πληρούν τις προτιμήσεις αυτές. Η επιχείρηση επενδύσεων εξηγεί στον πελάτη ή τους δυνητικούς πελάτες τους λόγους για τους οποίους δεν ακολουθεί αυτήν την πρακτική και τηρεί αρχείο των λόγων αυτών.

Όταν κανένα χρηματοπιστωτικό μέσο δεν πληροί τις προτιμήσεις βιωσιμότητας του πελάτη ή του δυνητικού πελάτη και ο πελάτης αποφασίζει να προσαρμόσει τις προτιμήσεις του όσον αφορά τη βιωσιμότητα, η επιχείρηση επενδύσεων τηρεί αρχείο της απόφασης του πελάτη, συμπεριλαμβανομένων των λόγων της απόφασης αυτής.»

- ε) στην παράγραφο 12 το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«12. Κατά την παροχή επενδυτικών συμβούλων, οι επιχειρήσεις επενδύσεων υποβάλλουν έκθεση στον ιδιώτη πελάτη, η οποία περιλαμβάνει περιγραφή των παρεχόμενων συμβουλών και εξηγεί τον τρόπο με τον οποίο η παρεχόμενη πρόταση είναι κατάλληλη για τον ιδιώτη πελάτη, συμπεριλαμβανομένου του τρόπου με τον οποίο ικανοποιεί τους επενδυτικούς στόχους του πελάτη και τις προσωπικές περιστάσεις σε σχέση με την αιτούμενη επενδυτική διάρκεια, τη γνώση και την πείρα του πελάτη, τη στάση του πελάτη προς τους κινδύνους, τη δυνατότητά του να αντεπεξέλθει σε ζημίες και τις προτιμήσεις του όσον αφορά τη βιωσιμότητα.»

- στ) στην παράγραφο 13 προστίθεται νέο εδάφιο:

«Οι απαιτήσεις να πληρούνται οι προτιμήσεις βιωσιμότητας των πελατών ή δυνητικών πελατών, κατά περίπτωση, δεν τροποποιούν τους όρους του πρώτου εδαφίου.»

Άρθρο 2

Έναρξη ισχύος και εφαρμογή

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από [*Υπηρεσία Εκδόσεων: να συμπληρωθεί ημερομηνία 12 μήνες μετά την ημερομηνία δημοσίευσης στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*].

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 21.4.2021

Για την Επιτροπή
Η Πρόεδρος
Ursula VON DER LEYEN